

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

er tilrettelagt i September Maaned i Fjor. Det hævdes, at der er foretaget store Indkøb af unødvendige Varer; fra Myndighedernes Side er man opmærksom paa det, og Skridt er for øvrigt allerede gjort til at standse en urimelig Luksusimport, hvor der er Anledning til at befrygte, at en saadan eventuelt maatte være i Gang. I øvrigt drejer det sig om, i Forhold til den samlede Import, ret betydningsløse Importbeløb, men selvfølgelig skal man være opmærksom paa Forholdet, og visse nødvendige Foranstaltninger i saa Henseende er allerede truffet.

Det maa vist erkendes, at den økonomiske Udvikling i den nærmeste Fremtid ikke muliggør en Begrænsning paa væsentlige Punkter af de Rammer, inden for hvilke Administrationen ved den gældende Vareforsyningslov er beføjet til at træffe saadanne Foranstaltninger, som til enhver Tid er paa krævede eller hensigtsmæssige med Henblik paa at sikre den bedst mulige Vareforsyning og den gunstigste Fordeling af Tilførslerne, men inden for disse Rammer gælder det om at foretage den størst mulige Forenkling og successive Afvikling af Restriktionerne i det Omfang, Forholdene tillader, og dette vil, haaber jeg, nu kunne ske ved Samarbejde mellem Administrationen og Landets Erhvervsliv.

Ifølge Aftale under mit Samraad med Folketingsudvalget vil der snarest blive optrykt en Række Oplysninger om vor Samhandel med Udlandet, om visse Priser m. m., og disse Oplysninger vil derefter blive tilstillet den høje Rigsdag.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Josef Andersson: Til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag om Forlængelse af Lov Nr. 158 af 29. Marts 1943 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., kan jeg tilsige mit Partis Medvirken.

Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger til Lovforslaget. Som de erhvervsøkonomiske og forsyningsmæssige Forhold er for Tiden med stor Varemangel overalt og en stadig stigende Trang til alle Slags Varer, er det selvindlysende, at Vareforsyningen maa være underkastet en samfundsmæssig Kontrol og Regulering. Det er derfor ganske naturligt, at Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger bliver forlænget. Men efter den Kritik, der fra forskellig Side, ganske

uberettiget, har været rejst mod Administrationen af Loven, og efter de Udtalelser, som under Valgkampen i Efteraaret kom fra Partiet Venstre: at Tiden nu var inde til en snarlig Afvikling af Restriktionerne, er der sikkert en Del, der havde ventet, at „de mange snærende Baand for Erhvervslivet“ — som man dengang kaldte det — nu skulde blive løsnet. Teori og Praksis passer imidlertid ikke altid sammen; vi har lige hørt af den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart, at den økonomiske Udvikling, saadan som den har formet sig, ikke tillader at løsne Baandene. Det er sikkert rigtigt. I den Verden, vi lever i i Dag, er der ikke store Muligheder for fri Handel og fri Vareudveksling. Det, der trænges til i Dag, er Plan og Orden i det økonomiske Liv, Plan i Import og Eksport, Plan i Produktionen og i Fordelingen af Produktionens Resultater.

Med disse korte Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Hauch: Inden for den Gruppe, som jeg har den Ære at repræsentere i det høje Ting, tør jeg med Sikkerhed sige, at vi alle med Glæde vil hilse den Dag, da det ikke længer er nødvendigt at have en Lovgivning som den foreliggende. Og jeg tvivler ikke om, at denne Glæde vil finde Tilslutning fra i Virkeligheden hele Befolkningen. Naar man derimod kommer til Spørgsmaalet om, hvornaar Tiden kan tænkes at være inde, kunde jeg godt tænke mig, der vilde blive lidt Uoverensstemmelse.

Det ærede Medlem Hr. Josef Andersson fremkom her med den kendte Kliché fra de senere Maaneders Forhandlinger: at Venstre i Virkeligheden siger et og gør noget andet. Jeg vil gerne tilbagevise det ærede Medlems Bemærkning herom som ganske ubeføjet, ganske urimelig. Der har ikke fra Venstres Side foreligget Udtryk for, at vi, dersom vi fik Magt dertil, straks vilde afskaffe enhver Regulering af Handelen, ganske uden Hensyn til, hvordan Verden saa ud, saa den Slags Bemærkninger kan det ærede Medlem godt spare sig — det kunde hans Parti i og sig ogsaa —, for de er ganske hen i Vejret og rammer fuldstændig ved Siden af det, de tilsigter. At vi inden for vor Gruppe meget maatte ønske, at den Tid snart vilde komme, da en Lovgivning som den, der her er Tale om, kunde undværes, derom kan der ikke være nogen Tvivl. Jeg tør ogsaa love det høje Ting; at vi, saalænge vi har den Ære at have Ministre, der tilhører vort Parti, vil formane dem til at skride til Værket, saa